

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 171/2019-47

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátkou JUDr. Annou Čukanovou, Záhradnícka 60, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd oznámením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 K 18/2007 z 2. októbra 2018 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. novembra 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ústavy, základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) oznámením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“) sp. zn. 2 K 18/2007 z 2. októbra 2018 (ďalej len „napadnuté oznámenie“) a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

2. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti poukazujú na to, že okresný súd uznesením č. k. 2 K 18/2007-194 z 8. novembra 2007 zverejneným v Obchodnom vestníku č. OV 2007/219 z 13. novembra 2007 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka – Zámocká spoločnosť, akciová spoločnosť, Vajanského 16, Lučenec, IČO 35687533, spoločnosť zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sa, vložka č. 689/S (ďalej len „úpadca“) – a do funkcie správcu ustanovil JUDr. Martinu Ďurankovú, Jesenského 17, Zvolen (ďalej len „pôvodný správca“).

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia si do predmetného konkurzného konania prihlásili podmienenú pohľadávku vo výške 5 446 092 Sk. Ako právny dôvod vzniku pohľadávky sťažovatelia v prihláške uviedli: *„Zmluva o uzavretí budúcej zmluvy o výstavbe domu zo dňa 16.08.2002 v zmysle dodatkov a na jej základe úhrada záloh na kúpnu cenu bytu.“*

3.1 Dňa 30. januára 2008 pôvodný správca prihlásenú pohľadávku sťažovateľov poprel, čo sa týka právneho dôvodu.

3.2 Na základe návrhu sťažovateľov sa na okresnom súde pod sp. zn. 27 Cbi 37/2008 vedie konanie o určenie pravosti popretej pohľadávky. Predmetné súdne konanie nie je ku dňu rozhodovania ústavného súdu právoplatne skončené.

4. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh taktiež vyplýva, že do predmetného konkurzu si prihlásila svoje zabezpečené pohľadávky aj ISTROBANKA, a. s., Laurinská 1, Bratislava (ďalej len „ISTROBANKA“), v celkovej sume 287 191 254,18 Sk (ďalej aj „zabezpečená pohľadávka“).

4.1 Prihlásená zabezpečená pohľadávka ISTROBANKY bola v celkovej prihlásenej sume 287 191 254,18 Sk zistená pôvodným správcom 31. januára 2008.

5. Dňa 31. januára 2008 sa uskutočnila prvá schôdza veriteľov úpadcu, na ktorej prítomní veritelia úpadcu rozhodli o výmene pôvodného správcu a za nového správcu navrhli JUDr. Matúša Boľoša, Horná 23, Banská Bystrica (ďalej aj „správca“). Okresný súd uznesením sp. zn. 2 K 18/2007 z 5. februára 2008 zverejneným v Obchodnom vestníku č. OV 2003/30 z 12. februára 2008 odvolal pôvodného správcu a do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovil JUDr. Matúša Boľoša, Horná 23, Banská Bystrica.

6. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti poukazujú na nesprávny procesný postup okresného súdu v danej veci a na činnosť pôvodného správcu konkurznej podstaty úpadcu, ako aj na činnosť nového správcu konkurznej podstaty úpadcu v predmetnom konkurznom konaní. Podľa názoru sťažovateľov *«v celom konkurznom konaní je až „nápadne“ príliš veľa nezákonných postupov, ktoré zasahujú do ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces a do namietaných základných práv Sťažovateľov»*.

7. Z argumentácie sťažovateľov obsiahnutej v ústavnej sťažnosti vyplývajú tieto zásadné námietky vo vzťahu k postupu okresného súdu a činnosti pôvodného správcu a správcu konkurznej podstaty:

- spochybňujú prihlásenú zabezpečenú pohľadávku ISTROBANKY, keďže podľa ich názoru prihláška zabezpečenej pohľadávky ISTROBANKY nespĺňala zákonom predpísané náležitosti, a zároveň spochybňujú aj jej zabezpečenie, t. j. záložné právo,

- spochybňujú správnosť stanovenia konca lehoty na prihlásenie pohľadávok na 31. december 2007 (pondelok), keďže podľa ich názoru lehota na prihlásenie pohľadávok do konkurzu uplynula 29. decembra 2007 (piatok),

- spochybňujú popieranie pohľadávok správcom, keďže podľa ich názoru došlo k popretiu prihlásenej pohľadávky sťažovateľov správcom po zákonom stanovenej lehote,

- spochybňujú rozhodnutia veriteľského výboru prijaté na prvej schôdzi veriteľov (okrem iného aj rozhodnutie o výmene správcu) z dôvodu, že neboli prijaté vo forme uznesení,

- spochybňujú správnosť uznesenia okresného súdu sp. zn. 2 K 18/2007 z 5. februára 2008, ktorým okresný súd na základe rozhodnutia veriteľského výboru na prvej schôdzi veriteľov odvolal pôvodného správcu a do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovil JUDr. Matúša Boľoša,

- spochybňujú postup okresného súdu, ktorý neodstránil už uvedené nedostatky v činnosti správcu aj napriek tomu, že bol na ich existenciu opakovane upozornený sťažovateľmi.

8. Podaním označeným ako *«Žiadosť o dohľad nad činnosťou Správcu konkurznej podstaty JUDr. Matúša Boľoša, S 1140, úpadcu Zámocká spoločnosť, akciová spoločnosť, so sídlom Vajanského 16, 984 Lučenec „v konkurze“, IČO: 35 687 533, podľa § 41 ZoKR-sťažnosť»* z 9. júla 2018 sťažovatelia *„o. i. žiadali príslušný súd vykonať dohľad nad činnosťou Správcu“* s poukazom na svoje pochybnosti vo vzťahu k postupu okresného súdu a činnosti pôvodného správcu a správcu konkurznej podstaty bližšie popísané v bode 7 odôvodnenia a podaním označeným ako *„Podnet“* zo 16. júla 2018 požiadali okresný súd, aby vydal v podnete bližšie špecifikované uznesenia, ktorými by napravil nesprávny procesný postup okresného súdu a správcu konkurznej podstaty v danej veci, konkrétne uznesenie, ktorým by zrušil úradný záznam okresného súdu vyhotovený na účely porovnania prihlášok doručených správcovi a prihlášok doručených súdu; uznesenie, ktorým by zrušil svoje uznesenie sp. zn. 2 K 18/2007 z 5. februára 2008, ktorým odvolal pôvodného správcu a do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovil JUDr. Matúša Boľoša, Horná 23, Banská Bystrica, a uznesenie, ktorým by zrušil závery prijaté prvou schôdzou veriteľov vyplývajúce zo zápisnice z prvej schôdze veriteľov.

8.1 Okresný súd napadnutým oznámením v nadväznosti na doručené podania v zásadnom sťažovateľom oznámil: „... skutočnosti ohľadom ktorých žiadate vykonať dohľad nad činnosťou správcu sú z obdobia roka 2007-2008, kedy ako veriteľ prihlásenej pohľadávky a účastník konkurzného konania ste mali zákonné oprávnenia a procesné prostriedky na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov a to už v predmetnom období. Všetky relevantné skutočnosti súd preveril (dodržanie lehoty na popieranie pohľadávok), ostatnými sa vzhľadom na odstup času a ich nepodstatnosť pre ďalší priebeh konania súd zaoberať nebude (kedy bol odovzdaný správcovský spis medzi odvolanou správkynou JUDr. Ďurankovou a JUDr. Boľošom, akú novú spisovú značku dostal správe, spis po odovzdaní a pod.). Súd sa taktiež nebude zaoberať Vašimi hmotnoprávnymi námietkami voči prihlásenej zabezpečenej pohľadávke veriteľa Istrobanka, a s., právneho predchodcu ČSOB, a s. Prihlášky veriteľov preskúmava správca, súd nemá oprávnenie z hľadiska hmotného práva preskúmať prihlásené pohľadávky veriteľov mimo konania o určenie popretej pohľadávky, a to ani v rámci dohľadu nad činnosťou správcu... Vaše návrhy na vydanie uznesení nemajú oporu v Zákone o konkurze a reštrukturalizácii, sú zmätočné, ZKR presne stanovuje, v ktorých prípadoch a na základe akých návrhov, ktorých aktívne legitimovaných subjektov môže konkurzný súd konať a rozhodovať... Záverom konkurzný súd zdôrazňuje, že hmotnoprávnymi námietkami vo vzťahu k prihláške zabezpečenej pohľadávke veriteľa Istrobanka a právneho predchodcu ČSOB a s sa zaoberať nemôže a ani nebude, nakoľko mu to zákon neumožňuje.“

9. S napadnutým oznámením okresného súdu sťažovateľa nesúhlasia, považujú ho za nesprávne, zjavne neodôvodnené a ústavne nekonformné.

10. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti namietajú, že okresný súd napadnutým oznámením porušil ich základné právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy tým, že sa stotožnil s činnosťou správcu konkurznej podstaty v predmetnom konkurznom konaní a námietky sťažovateľov k jeho nezákonnej činnosti nepovažoval za relevantné.

11. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti taktiež namietajú, že postupom okresného súdu dochádza k porušovaniu ich základného práva na rovnosť pred zákonom podľa čl. 12 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Porušovanie označených práv sťažovatelia vidia v nečinnosti okresného súdu, ktorý ku dňu podania ústavnej sťažnosti nevykonal žiadne kroky vedúce k odstráneniu podľa názoru sťažovateľov nezákonného stavu, v akom sa predmetné konkurzné konanie nachádza, čím spôsobil prietahy v pretrvávajúcom porušení sťažovateľmi označených základných ľudských práv a slobôd.

11.1 Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia podaním z 20. júna 2018 a 2. augusta 2018 adresovaným predsedom okresného súdu okrem iného podali aj sťažnosť na prietahy v predmetnom konkurznom konaní. Na sťažnosť sťažovateľov reagoval podpredseda okresného súdu podaním, v ktorom v zásadnom uviedol, že prietahy v predmetnom konaní zistené neboli. Podaním z 13. septembra 2018 sťažovatelia podali sťažnosť predsedom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“), ktorou sa domáhali prešetrenia postupu predsedu okresného súdu v súvislosti s vybavením ich sťažnosti na prietahy v predmetnom konkurznom konaní. Na podanie sťažovateľov reagoval podpredseda krajského súdu, ktorý vo svojom podaní z 15. októbra uviedol, že sa so stanoviskom podpredsedu okresného súdu stotožňuje.

12. S odkazom na prezentovanú argumentáciu sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. č. 2K 18/2007-194 procesným postupom - oznámením zo dňa 2.10.2018 porušuje základné právo [REDAKOVANÉ] a jeho manželky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

2. Oznámenie Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 2.10.2018 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

3. Okresný súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. č. 2K 18/2007-194 porušil základné právo [REDAKOVANÉ] a jeho manželky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]

██████ na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na rovnosť podľa čl. 12 Ústavy SR, na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

13. Sťažovatelia svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadostučinenia v sume 5 000 € pre každého odôvodňujú takto: „Sťažovatelia sa domáhajú priznania primeraného finančného zadostučinenia každému v sume po 5000.- € (slovom päťtisíc eur), čo odôvodňujú o. i. dlhodobou právnou neistotou, právom na spravodlivý proces a nerešpektovaním ich práva.“

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

14. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

15. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorý s účinnosťou od 1. marca 2019 upravuje konanie pred ústavným súdom. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti, ktorá bola doručená ústavnému súdu 27. novembra 2018, postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde.

16. Ústavný súd považuje za potrebné ozrejmiť, že právna vec sťažovateľov bola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi Rudolfovi Tkáčikovi, ktorého funkčné obdobie sudcu ústavného súdu skončilo 16. februára 2019. V zmysle čl. X bodu 5 písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 zo 16. októbra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“) bola táto vec prerozdelená a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Liborovi Duřovi a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu práce prejednaná a rozhodnutá vo štvrtom senáte ústavného súdu v zložení Miroslav Duriš (predseda senátu), Ladislav Duditš a Libor Duřa (sudca spravodajca).

17. Podľa § 122 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody.

18. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

19. Ústavný súd podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

20. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia namietajú porušenie základných práv podľa čl. 12 a čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým oznámením okresného súdu.

21. Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

21.1 Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

21.2 Podľa čl. 12 ods. 3 ústavy každý má právo slobodne rozhodovať o svojej národnosti. Zakazuje sa akékoľvek ovplyvňovanie tohto rozhodovania a všetky spôsoby nátlaku smerujúce k odnáródňovaniu.

21.3 Podľa čl. 12 ods. 4 ústavy nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to, že uplatňuje svoje základné práva a slobody.

22. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

23. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

24. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

III.1 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 12 a čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým oznámením okresného súdu a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu

25. Ústavnou sťažnosťou je možné namietat' každý akt aplikácie práva bez ohľadu na to, či sa aplikácia realizuje na podzákonnej, zákonnej alebo ústavnej úrovni. Môže ísť dokonca aj o neformálne vyriešenie veci, napr. prípisom. Ak je výsledkom aplikácie práva alebo rozhodovacej činnosti akt, ktorý potencionálne porušuje práva a slobody, ústavný súd ho má právomoc v konaní o ústavnej sťažnosti posúdiť. Dôležité je teda skúmať, či právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah zasahuje do právnej sféry navrhovateľa [vznik, zmena alebo zánik práv alebo povinností (ĽALÍK, M., ĽALÍK, T. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár*. Bratislava : Wolters Kluwer SR s. r. o., 2019, s. 366.)]. Právomoc ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti teda vyžaduje, aby bol sťažovateľ priamo alebo sprostredkovane dotknutý na svojich základných právach a slobodách.

26. Sťažovatelia ústavnou sťažnosťou napádajú oznámenie okresného súdu, ktoré v danom prípade ako akt okresného súdu nie je spôsobilé zasiahnuť do ich základných práv a slobôd. Okresný súd, reagujúc na podnety sťažovateľov (pozri bod 8 odôvodnenia), v napadnutom oznámení sťažovateľov stručne oboznámil o zákonomnom rozsahu svojich oprávnení v rámci konkurzného konania a v rámci toho ich informoval, na aké konanie nie je v danej veci oprávnený [preskúmať z hľadiska hmotného práva prihlásené pohľadávky, preskúmať, či bola prihlásená pohľadávka popretá alebo zistená v zákonnej lehote (mimo konania o incidenčnej žalobe), vydat' sťažovateľmi navrhované uznesenia], a zároveň ich upovedomil, že si preveril nimi tvrdené relevantné skutočnosti (dodržanie lehoty na popieranie prihlásených pohľadávok) a na strane správcu nezistil žiadne pochybenia, prípadne konanie, ktoré by bolo v rozpore so zákonom. Z obsahu napadnutého oznámenia je

zrejmé, že toto oznámenie má čisto informačný charakter a nemá žiaden vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností na strane sťažovateľov.

27. Vzhľadom k charakteru napadnutého oznámenia okresného súdu ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade nemá právomoc na prerokovanie ústavnej sťažnosti v časti týkajúcej sa porušenia základných práv podľa čl. 12 a čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým oznámením okresného súdu a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Na tomto základe ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) a podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

28. *Obiter dictum* ústavný súd dodáva, že napriek tomu, že interpretácia a aplikácia zákonov prislúcha predovšetkým všeobecným súdom a úloha ústavného súdu sa zásadne obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách, ústavný súd považuje v danom prípade za vhodné uviesť, že sťažovatelia mali v zmysle § 32 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) na účely preverenia uvedeného postupu správcu k dispozícii dostupný právny prostriedok nápravy v systéme všeobecných súdov vo forme žaloby o určenie pravosti pohľadávky, ktorú mohli podať v lehote 30 dní od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia označený právny prostriedok nápravy využili a v súčasnosti sa na základe ich návrhu na okresnom súde pod sp. zn. 27 Cbi 37/2008 vedie konanie o určenie pravosti popretej pohľadávky. V danom prípade je jediným subjektom oprávneným rozhodnúť o pravosti pohľadávky sťažovateľov popretej správcom okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cbi 37/2008. Okresný súd v napadnutom konkurznom konaní nie je oprávnený do tohto procesu žiadnym spôsobom zasahovať, o čom sťažovateľov v napadnutom oznámení poučil.

28.1 Ďalej ústavný súd vo vzťahu k popieraniam prihlásených pohľadávok v konkurze dodáva, že popierať prihlásenú pohľadávku je síce oprávnený len správca, avšak v zmysle § 32 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii sťažovatelia mohli podať správcovi

podnet, aby prihlášenú pohľadávku tohto veriteľa poprel. Pokiaľ sťažovatelia nevyužili možnosť danú im zákonom (podanie podnetu správcovi v rámci zákonom stanovenej lehoty na popieranie pohľadávok, pozn.), nie je možné túto ich nečinnosť pripočítať na vrub okresnému súdu, ktorý zo zákona nie je oprávnený preskúmať z hľadiska hmotného práva prihlášené pohľadávky, o čom sťažovateľov v napadnutom oznámení taktiež poučil.

28.2 K neplatnosti rozhodnutí veriteľského výboru prijatých na prvej schôdzi veriteľov ústavný súd uvádza, že samotná skutočnosť, že rozhodnutia, ktoré boli veriteľským výborom prijaté na prvej schôdzi veriteľov a zároveň neboli v zápisnici o prvej schôdzi veriteľov označené ako uznesenia, neznamená, že tieto rozhodnutia sú neplatné. Zo znenia zápisnice predloženej ústavnému súdu sťažovateľmi, obsahom ktorej sú okrem iného aj jasne, určito a zrozumiteľne formulované znenia rozhodnutí veriteľského výboru (rozhodnutia o veciach, ktoré spadajú do kompetencie veriteľského výboru, pozn.), je bez akýchkoľvek pochybností zrejmá vôľa veriteľského výboru prijať tieto rozhodnutia, tiež sú zrejmé spôsoby, akým veriteľský výbor svoju vôľu prejavil, a následky, aké v súvislosti s prejavom svojej vôle očakáva (v danom prípade okrem iného aj odvolanie pôvodného správcu), čím sú splnené zákonom vyžadované náležitosti k platnosti týchto právnych úkonov. Absencia formálneho pomenovania týchto úkonov, t. j. rozhodnutí veriteľského výboru v zápisnici, ako uznesení nemá žiaden vplyv na ich platnosť.

28.3 Na záver k správnosti stanovenia konca lehoty na prihlásenie pohľadávok na 31. december 2007, t. j. pondelok [podľa názoru sťažovateľov lehota na prihlásenie pohľadávok do konkurzu uplynula 29. decembra 2007 (piatok)], ústavný súd uvádza, že v danom prípade okresný súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu uznesením č. k. 2 K 18/2007-194 z 8. novembra 2007, ktoré bolo zverejnené 13. novembra 2007 v Obchodnom vestníku č. OV 2007/219. S poukazom na § 199 ods. 9 zákona o konkurze a reštrukturalizácii sa predmetné uznesenie považuje za zverejnené 14. novembra 2007 (streda). Lehota na prihlásenie pohľadávok do konkurzu začala, vychádzajúc z § 196 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v spojení s § 57 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, plynúť 15. novembra 2007 a uplynula 29. decembra 2007 (sobota). Avšak vzhľadom na to, že koniec lehoty pripadol na sobotu, je posledným dňom lehoty podľa § 196 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v spojení s § 57 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. v danom prípade pondelok 31. decembra 2007.

III.2 K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom okresného súdu

29. Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, s'ťažovatelia porušenie uvedených práv v ústavnej s'ťažnosti odôvodňujú nečinnosťou okresného súdu vo vzťahu k riešeniu s'ťažovateľmi namietaného nesprávneho postupu okresného súdu a nesprávnej činnosti správcu, na ktoré opakovane upozorňovali okresný súd vo svojich písomných podnetoch.

30. Okresný súd na podnety s'ťažovateľov doručené mu v júli 2018 reagoval v októbri 2018 ústavne akceptovateľným spôsobom. Skutočnosť, že okresný súd nereagoval na podnety s'ťažovateľov podľa ich predstáv, neznamená, že okresný súd je v napadnutom konaní nečinný. S poukazom na svoje závery uvedené v časti III.1 odôvodnenia ústavný súd uzatvára, že medzi namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a s'ťažovateľmi popísaným konaním, ktorým malo dôjsť k zbytočným priet'ahom v dôsledku nečinnosti okresného súdu, nezistil súvislosť. Túto časť ústavnej s'ťažnosti preto ústavný súd vyhodnotil ako zjavne neopodstatnenú, čo bolo dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

31. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej s'ťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi s'ťažovateľov uplatnenými v ústavnej s'ťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2019

Miroslav DURIŠ
predseda senátu